ЗА СТАЛІНСКІЯ КАДРЫ

Аўторак 2 сакавіка 1954 г.

Орган рэктарата, партбюро, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна.

№ 3 (180) Цана 20 кап.

Агітатар!

[illegible] кампанія ўступіла ў [illegible] адказны перыяд — пачалася [illegible] за кандыдатаў у дэпутаты [illegible] Совета СССР. Твая работа ў гэтых умовах набывае [illegible] важнае значэнне. Ад таго, як ты яе праводзіш, у многім залежыць поспех усёй выбарчай кампаніі.

[illegible] наша моладзь з вялікім натхненнем сустрэлі Зварот Цэнтральнага Камітэта Комуністычнай партыі Совецкага Саюза да выбаршчыкаў і Зварот Цэнтральнага Камітэта Усесаюзнага Ленінскага Комуністычнага Саюза Моладзі да [illegible] маладых выбаршчыкаў. У гэтых Зваротах знайшлі сваё адлюстраванне тыя вялікія змены, якія адбыліся ў нашай краіне з дня апошніх выбараў. У сучасны момант уся дзейнасць Комуністычнай партыі накіравана на палепшанне матэрыяльнага становішча працоўных. Пройдзе 2—3 гады, і насельніцтва нашай краіны будзе поўнасцю забяспечана прадуктамі харчавання і прадметамі шырокага ўжытку, а [illegible] і харчовая прамысловасць — [illegible]най. Раскажы аб гэтым выбаршчыкам, выкарыстай у сваіх гутарках лічбы і факты, якія прыведзены ў Зваротах. Памятай, што [illegible]е, натхняючае слова заўсёды [illegible] да совецкага чалавека, знойдзе водгук у яго сэрцы, разбудзіць думку, выклікае гарачае жаданне дзейнічаць, ствараць. Памятай, што ты робіш пачэсную і адказную работу—ты дапамагаеш партыі выхоўваць людзей у духу беззаветнага совецкага патрыятызма, у духу адданага служэння соцыялістычнай Радзіме.

Ты знаёміш выбаршчыкаў з жыццём і дзейнасцю кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР. Цёплымі, ад сэрца ідучымі словамі раскажы аб грамадскай і вытворчай рабоце народных абраннікаў, якія ў іх жыцці яскравыя прыклады беззаветнага і адданага служэння Айчыне.

Ты расказваеш аб выбарчай сістэме соцыялістычнай краіны. На канкрэтных прыкладах пакажы яе перавагі перад выбарчай сістэмай капіталістычных краін. Пакажы выбаршчыкам перавагі совецкага грамадскага і дзяржаўнага ладу над капіталістычным.

На прыкладах тых вялікіх змен, якія адбыліся пасля апошніх выбараў на вуліцы, дзе ты жывеш, ва ўніверсітэце, дзе вучышся, на прадпрыемстве ці ва ўстанове, дзе працуюць твае выбаршчыкі, пакажы, што ўся дзейнасць Комуністычнай партыі накіравана на найбольш поўнае задавальненне пастаянна растучых матэрыяльных і культурных патрэб працоўных.

Асаблівую ўвагу звярні на маладых выбаршчыкаў, якія 14 сакавіка першы раз ў сваім жыцці падыйдуць да выбарчых урнаў, каб прагаласаваць за свае [illegible].

Цэнтр тваёй агітацыйнай работы—выбарчы ўчастак. Тут ты чытаеш лекцыі і даклады, праводзіш кансультацыі, [illegible] калектыўнае праслухванне цікавых радыёперадач, абмеркаванне мастацкіх і дакументальных кінофільмаў. Але не забывай і аб кватэрах выбаршчыкаў, заўсёды будзь там жаданым госцем.

Агітатар! Кожнае тваё слова, кожная гутарка павінны быць пранікнуты духам гістарычных рашэнняў V сесіі Вярхоўнага Совета СССР, рашэнняў верасьнёўскага Пленума ЦК КПСС, наследуючых пастаноў Совета Міністраў і ЦК КПСС, у якіх выпрацавана грандыёзная праграма далейшага ўздыму соцыялістычнай эканомікі.

У ліку студэнтаў, аспірантаў і маладых выкладчыкаў універсітэта, якія вядуць агітацыйна-масавую работу сярод працоўных, нямала ўмелых і добрых арганізатараў, якіх любяць і паважаюць выбаршчыкі. У сваіх гутарках яны нясуць працоўным не толькі палітычныя веды, але і веды па літаратуры і мастацтву. Гэта агітатары філалагічнага факультэта Л. Белы, Т. Плешчанка, Н. Сніцарэва, В. Хацкевіч і другія, якія працуюць на выбарчым участку № 1. Яны расказваюць сваім выбаршчыкам аб творчасці лепшых совецкіх пісьменнікаў, класікаў рускай і беларускай літаратуры, аб творчасці пісьменнікаў—Лаўрэатаў Міжнародных Сталінскіх прэмій Міру, праводзяць з выбаршчыкамі калектыўныя прагляды і абмеркаванні навейшых кінофільмаў і спектакляў.

Гэтыя агітатары своечасова праверылі спісы выбаршчыкаў, пазнаёмілі выбаршчыкаў з парадкам галасавання, рэгулярна абвяшчаюць іх аб усіх мерапрыемствах, якія праводзяцца на агітпункце. Іх работа сярод выбаршчыкаў з'яўляецца прыкладам для ўсіх агітатараў універсітэта.

Агітатар! Прадстаячыя выбары ў Вярхоўны Совет СССР пройдуць у абстаноўцы далейшага ўмацавання магутнага лагеру міру, дэмакратыі і соцыялізма. Аднадушна прагаласаваўшы за кандыдатаў непарушнага блока комуністаў і беспартыйных, твае выбаршчыкі выкажуць тым самым гарачую падтрымку і адабрэнне міралюбівай палітыкі Совецкай дзяржавы і Комуністычнай партыі.

Агітатар! Памятай, што партыйная і комсамольская арганізацыі універсітэта, вылучыўшы цябе на гэты адказнейшы ўчастак работы з працоўнымі, аказалі табе вялікае давер'е. Будзь-жа дастойным высокага звання агітатара, настойліва і нястомна нясі ў масы працоўных палымянае слова партыі!

НА ЦАЛІННЫЯ ЗЕМЛІ

... На гэтым комсамольскім сходзе раўнадушных не было. Доўга не змаўкала бура воплескаў. Сапраўднае шчасце, радасць свяціліся на тварах, радасць і гордасць за свой калектыў, за таварышаў-комсамольцаў, якія з усім запалам юнацкай душы заявілі аб сваім жаданні паехаць туды, куды клічуць Радзіма і Партыя—у раёны цалінных і абложных зямель.

Спачатку іх было пяцёра, пяцёра першых, і студэнты геолага-геаграфічнага факультэта добра ведалі іх усіх. Валю Сінякову ведалі і як кіраўніка навуковай работы студэнтаў на факультэце, і як лепшую баскетбалістку, Нэлу Перуцкую—як добрага арганізатара, старшыню прафсаюзнага бюро, Маю Ігнатоўскую, Галіну Лепешынскую, Ольгу Карытка ведалі па іх удзелу ў навуковых гуртках.

Цяпер яны — выпускнікі. І, рыхтуючыся да дзяржаўных экзаменаў, да абароны дыпломных работ, не раз задумваліся дзяўчаты аб сваім далейшым жыццёвым шляху. Многа дарог раскрывала перад імі Радзіма, дзе-ж знайсці самае лепшае прымяненне сваім сілам, сваім ведам?

Далёкія краі вабілі дзяўчат-географаў сваёй прыгажосцю і недаследаванасцю, і цяжкасці не страшылі комсамолак, ім хацелася, хай і цяжкай, але цікавай, самастойнай працы, якая была-б карысна народу.

У далёкі Хабараўск паслалі Галіна Лепешынская і Нэла Перуцкая пісьмо з просьбай пасадзейнічаць іх накіраванню на работу ў Хабараўскім краі.

Заклік роднай Комуністычнай партыі да моладзі ехаць на асваенне цалінных і абложных зямель з'явіўся для дзяўчат адказам на многія, хвалюючыя іх пытанні. Рашэнне было адно, і яно не магло быць іншым—дзяўчаты сталі ў шэрагі новай раці комсамольцаў, якія будуць змяняць твар зямлі.

Заяву аб сваім жаданні ехаць у раёны цалінных і абложных зямель яны перадалі дэкану факультэта Н. Т. Рамаоўскаму, і калі дэкан аб'явіў аб рашэнні дзяўчат на комсамольскім сходзе, гром апладысментаў пакрыў яго словы.

Назаўтра пасля схода ліл жадаючых ехаць на новыя землі павялічыўся ўдвая. Ён павялічваецца з кожным днём.

На здымку: студэнты V курса геолага-геаграфічнага факультэта пішуць заяву з просьбай накіраваць іх на работу ў раёны цалінных і абложных зямель. У першым радзе **О. Рудак, О. Карытка, Г. Лепешынская.** У другім радзе **В. Сінякова, М. Ігнатоўская, М. Нінішына, Н. Перуцкая.**

У БАРАЦЬБЕ ЗА ПАСПЯХОВАСЦЬ

Трэці курс аддзялення геаграфіі доўгі час лічыўся адным з лепшых па паспяховасці на геолага-геаграфічным факультэце. У мінулыя гады на курсе заўсёды было 6—8 выдатнікаў, але ў той-жа час 2—3 чалавекі пастаянна атрымлівалі пасрэдныя і нават нездавальняючыя адзнакі, і тым самым псавалі агульны малюнак. На комсамольскіх сходах сурова асуджаліся непаспяваючыя ў вучобе, аднак на працягу чатырох семестраў справа не наладжвалася.

У першым семестры гэтага навучальнага года на групавым сходзе комсамольцы рашылі аказаць дзейсную дапамогу непаспяваючым таварышам і здаць зімовую сесію толькі на «добра» і «выдатна».

Для гэтага ў групе былі створаны рабочыя калектывы, па некалькі чалавек у кожным. Групы камплектаваліся так, каб адстаючыя студэнты працавалі разам з выдатнікамі. Студэнтка Н. Пашкоўская, напрыклад, рыхтавалася да экзаменаў разам з выдатніцай Н. Сіліч. У другім рабочым калектыве побач з выдатнікамі Б. Карэняка, Л. Цвёрдахвалавай займался Е. Бойка, у якой вучоба ішла некалькі горш.

Зімовая сесія выявіла, што такі метад падрыхтоўкі поўнасцю апраўдаў сябе. Цяпер на нашым курсе з 28 студэнтаў —15 выдатнікаў, і зусім няма пасрэдных і нездавальняючых адзнак.

Станоўчае значэнне пры падрыхтоўцы да сесіі адыграла такое мерапрыемства, як замацаванне за кожным курсам пэўнай аўдыторыі. Дзякуючы гэтаму студэнты маглі калектыўна высвятляць розныя вучэбныя пытанні, карыстацца ўсімі відамі падручнікаў і карт, трымаць пастаянную сувязь з выкладчыкамі.

Комсамольская група аднадушна і сурова асуджае парушальнікаў вучэбнай дысцыпліны. Мы дабіліся стопрацэнтнага наведвання семінараў.

Комсамольская група не намерана застанаўлівацца на дасягнутых поспехах. Пагэтаму ўжо з першых дзён новага семестра мы прыступілі за сістэматычнай і напружанай працы. Большасць студэнтаў ужо закончыла распрацоўку курсавых тэм, некаторыя прыступілі да здачы [illegible] чытання па замежнай мове.

В. ЮЗВЮК.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

Без належнага кіраўніцтва і дапамогі

Комсамольская арганізацыя універсітэта налічвае ў сваіх радах звыш двух тысяч комсамольцаў. Гэта баявы і працаздольны калектыў. Пры ўмове дзейснага і ўмелага кіраўніцтва з боку партыйнага бюро і камітэта комсамола ён у стане справіцца з любой задачай, якую ставяць перад комсамолам партыя і ўрад. Здавалася-б, што ва універсітэце ёсць усе ўмовы для таго, каб комсамол універсітэта быў у першых радах барацьбітоў за высокія і трывалыя веды, за ўмацаванне вучэбнай дысцыпліны, што комсамол стане ініцыятарам шэрагу мерапрыемстваў, якія будуць садзейнічаць вучобе студэнтаў, выхаванню іх у духу комуністычнай маралі.

Аднак, не атрымліваючы дзейснай дапамогі з боку партыйнага бюро, камітэт комсамола няправільна будуе сваю работу, слаба мабілізуе комсамольцаў на правядзенне ў жыццё гэтых мерапрыемстваў.

Асабліва дрэнна абстаяць справы з дысцыплінай. Адсутнасць належнай палітыка-выхаваўчай работы прывяла да таго, што многія комсамольцы сталі абыякава адносіцца да лекцый. Так за 1952—53 навучальны год усяго па універсітэту было прапушчана 12.449 вучэбных гадзін. Гэтая астранамічная цыфра была з поспехам паўторана ў мінулым семестры бягучага навучальнага года. Студэнты-комсамольцы прапусцілі звыш 7000 вучэбных гадзін без уважлівых прычын. Як рэагаваў на падобныя недапушчальныя факты камітэт комсамола? Каб ліквідаваць падобнае становішча, у лістападзе мінулага года камітэтам комсамола быў праведзен рэйд па праверцы наведвання студэнтамі лекцый. У выніку рэйда было выяўлена, што толькі за два месяцы вучобы было прапушчана без уважлівых прычын 6.679 вучэбных гадзін, у тым ліку па гістфаку 1138, па геафаку—566, па фізмату—593, па аддзяленню журналістыкі — 1340, а ўсяго па універсітэту за 2 месяцы было прапушчана 13.577 вучэбных гадзін.

Здавалася-б, што падобныя вынікі павінны былі занепакоіць кіраўнікоў комсамольскай арганізацыі. Наадварот, сабраўшы такі матэрыял яны знайшлі, што справы абстаяць «добра» і вынікі рэйда былі пакладзены пад сукно. Інакш кажучы камітэт комсамола такім чынам санкцыяніраваў пропускі. Падобная работа не можа не выклікаць абурэння.

Камітэт комсамола не вядзе паўсядзённай работы з адстаючымі ў вучобе комсамольцамі. У лепшым выпадку паводзіны іх абмяркоўваюцца на комсамольскіх сходах. Але далей гэтага справа не ідзе. І не выпадкова, што часта аднаго і таго-ж студэнта «абмяркоўваюць» некалькі год падрад, а ён, як займаўся дрэнна, так прадаўжае і сёння.

Замест таго, каб дабівацца павышэння значэння комсамольскіх арганізацый факультэтаў, выхоўваць кіруючыя комсамольскія кадры ў духу высокай адказнасці за даручаную справу, камітэт комсамола праводзіў семінары комсамольскага актыву часта непадрыхтаванымі, на нізкім арганізацыйным і тэарэтычным узроўні.

У выніку паслаблення партыйнага кіраўніцтва за апошнія гады значна знізіўся ўзровень палітыка-выхаваўчай работы. Палітінфармацыі якія праводзяцца на курсах, не адпавядаюць запатрабаванням жыцця. Агітатары на курсах не цікавяцца справамі курса, асобных комсамольцаў. Гутаркі праводзяцца на любыя тэмы, толькі не аб жыцці і справах групы. У выніку такой работы павялічыліся выпадкі амаральных учынкаў комсамольцаў. Камітэт комсамола абыякава адносіўся да правядзення лекцый і дакладаў для студэнтаў. Усё гэта прывяло да паслаблення крытыкі і самакрытыкі, комсамольская арганізацыя стала мірыцца з фактамі безадказных адносін да даручанай справы з боку цэлага шэрагу комсамольцаў.

Камітэт комсамола не перабудаваў сваю работу ў адпаведнасці з рашэннямі IX Пленума ЦК ВЛКСМ «Аб рабоце комсамольскіх арганізацый вышэйшых навучальных устаноў» і бюро ЦК ЛКСМБ «Аб рабоце комсамольскай арганізацыі Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна». Пытанні ўмацавання дысцыпліны, палепшання палітыка-выхаваўчай работы, барацьба з павярхоўным засваеннем праграмнага матэрыялу яшчэ не сталі ў цэнтры ўвагі работы камітэта комсамола

Ёсць нямала такіх фактаў, калі камітэт комсамола, комсамольскія бюро факультэтаў і курсаў, абмяжоўваючыся правядзеннем сходаў і нарад, не клапоцяцца аб практычным ажыццяўленні намечаных на іх мерапрыемстваў. Такім заганным стылем работы асабліва вызначаецца комсамольскае бюро аддзялення журналістыкі (сакратар тав. Ткачоў), дзе дрэнна абстаяць справы з дысцыплінай. На паседжаннях комсамольскага бюро, комсамольскіх сходах курсаў неаднаразова прымаліся каштоўныя рашэнні, накіраваныя на падняцце дысцыпліны ў групах, аднак гэтыя рашэнні засталіся толькі на паперы.

Дрэнна і тое, што камітэт комсамола зусім не займаецца пашырэннем вопыту работы лепшых студэнтаў. Замест таго, каб арганізаваць вытворчыя нарады па абмену вопытам работы, камітэт садзейнічаў арганізацыі такіх нарад, на якіх ставіліся пытанні аб вызначэнні кваліфікацыі выкладчыкаў, дзе комсамольская група выносіла рашэнні аб прабыванні выкладчыка ва універсітэце, як гэта было на II курсе філалагічнага факультэта (сакратар комсамольскага бюро т. Пісарэнка).

Нездавальняюча ў комсамольскай арганізацыі абстаіць справа з арганізацыйнай работай. У многіх комсамольскіх бюро факультэтаў зусім не вядзецца дакументацыя, многія паседжанні камітэта комсамола, комсамольскіх бюро, комсамольскія сходы праходзяць непадрыхтаванымі, у выніку чаго нярэдка паседжанні зацягваюцца да позняй ночы. Толькі дрэннай пастаноўкай арганізацыйнай работы можна вытлумачыць той факт, што на біялагічным факультэце за ўсё першае паўгоддзе не было праведзена ніводнага комсамольскага сходу.

Чым растлумачыць такія сур'ёзныя недахопы ў рабоце камітэта комсамола? Рашэнне гаркома КПБ, у якім работа партыйнага бюро універсітэта па кіраўніцтву комсамольскай арганізацыяй прызнана нездавальняючай, дае адказ на гэтае пытанне.

На агульнауніверсітэцкім партыйным сходзе, адбыўшымся 18 лютага па абмеркаванню рашэння Мінскага гаркома, быў ускрыт шэраг недахопаў у рабоце партбюро універсітэта па кіраўніцтву камітэтам комсамола. Як дакладчык, сакратар партарганізацыі тав. І. М. Ігнаценка, так і шэраг выступаючых комуністаў адзначылі, што партыйнае бюро не цікавілася па-сапраўднаму работай комсамольскай арганізацыі. Партбюро ў лепшым выпадку заслухоўвала справаздачы комсамольскай арганізацыі. Гэтым, уласна кажучы, абмяжоўвалася дапамога і кіраўніцтва. Так, вясной мінулага года на агульнауніверсітэцкім сходзе быў заслухан даклад сакратара камітэта комсамола. Па дакладу была прынята разгорнутая пастанова, накіраваная на падняцце ўзроўню работы комсамольскай арганізацыі. Але далей гэтага партбюро не пайшло. Аб рашэнні хутка забыліся, ніхто не паклапаціўся пракантраляваць ход яго выканання. Гэты факт гаворыць аб тым, што, як партыйнае бюро ў цэлым, так і асобныя яго члены па-сапраўднаму не ўнікалі ў работу, не цікавіліся жыццём комсамольскай арганізацыі. Той факт, што члены партыйнага бюро універсітэта амаль ніколі не прысутнічалі на паседжаннях камітэта комсамола, комсамольскіх бюро, комсамольскіх сходах і гэтым самым не дапамагалі комсамолу ў вырашэнні какрэтных пытанняў, гаворыць сам за сябе. У рабоце партыйнага бюро адсутнічала патрабавальнасць да комуністаў у справе дапамогі і кіраўніцтва комсамольскай арганізацыяй.

Аб авангарднай ролі комуністаў-выкладчыкаў у выхаванні моладзі гаварыў тав. Ракаў. Ён адзначыў, што шэраг нашых выкладчыкаў у лепшым выпадку з'яўляюцца добрымі лектарамі, але не з'яўляюцца педагогамі. Яны зусім не цікавяцца жыццём комсамольцаў, іх інтарэсамі.

На партыйным сходзе прыводзілася многа прыкладаў нездавальняючага кіраўніцтва з боку партыйных арганізацый факультэтаў факультэцкімі комсамольскімі арганізацыямі. Усе масавыя мерапрыемствы, якія праводзяцца на факультэтах, у большасці выпадкаў праходзяць без удзелу і кантролю комуністаў. Гэта прывяло да таго, што комсамольцы, гледзячы на сваіх старэйшых таварышаў, падчас самі не з'яўляюцца на навуковыя канферэнцыі, вечары, прысвечаныя знамянальным датам.

Партыйны сход абмеркаваў шэраг мерапрыемстваў і прыняў пастанову, дзе намечаны канкрэтныя шляхі ліквідацыі недахопаў у рабоце комсамольскай арганізацыі. Пастанова партыйнага сходу абавязвае партыйнае бюро праводзіць кожны месяц семінары сакратароў комсамольскіх бюро факультэтаў, аддзяленняў, дзе павінны ставіцца канкрэтныя пытанні работы комсамольскай арганізацыі. Партыйныя бюро факультэтаў павінны перыядычна абмяркоўваць справаздачы сакратароў комсамольскіх арганізацый аб кіраўніцтве комсамольскімі групамі. Партыйны сход патрабуе ад камітэта комсамола накіраваць усю сваю работу на павышэнне паспяховасці студэнтаў, на аказанне дзейснай дапамогі рэктарату і партыйнаму бюро ў пастаноўцы вучэбна-выхаваўчай работы, у справе выхавання высокакваліфікаваных спецыялістаў.

Шматграннае жыццё паўсядзённа ставіць перад партыйнай арганізацыяй, камітэтам комсамола многа пытанняў, якія трэба вырашаць на месцы ў аператыўным парадку. Доўг і абавязак партыйнай арганізацыі, усіх комуністаў—аказваць паўсядзённую дапамогу комсамолу.

В. АЛЯКСЕЕЎ.

На педагагічнай практыцы

Пройдзе некаторы час, і маладыя настаўнікі ўвойдуць у прасторныя і светлыя класы школ, каб раскрыць перад дапытлівай моладдзю цудоўныя глыбіні навукі. Цяпер-жа яны, яшчэ студэнты, праходзяць педагагічную практыку ў сярэдніх школах Мінска. Будучыя педагогі знаёмяцца з пачэснай і адказнай работай выхавальніка маладых будаўнікоў комунізма.

Дырэкцыя і настаўнікі школ цёпла сустрэлі студэнтаў. Яны расказалі, як скласці план урока, як падрыхтавацца да яго, як весці работу з бацькамі школьнікаў. Настаўнікі пазнаёмілі студэнтаў з тымі новымі метадамі выкладання, якія прымяняюцца ў мінскіх школах.

На здымку: *Студэнты IV курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры А. Трацінка, У. Нядзведскі разам з выкладчыкамі М. С. Ларычкавай і Х. С. Гарбачовай абмяркоўваюць урок сваёй аднакурсніцы Г. Сіліч, які быў дадзены у 6-ым класе сярэдняй школы № 1 г. Мінска.*

АГЛЯД ДРУКУ

Глыбей асвятляць работу агітпункта

Пачэсныя і адказныя задачы паўстаюць у перыяд падрыхтоўкі і правядзення выбараў у Вярхоўны Совет СССР перад насценнымі газетамі, якія выходзяць на выбарчых участках. Усебаковае асвятленне ходу выбарчай кампаніі, падрабязны аналіз работы агітацыйнага пункта, выкрыццё недахопаў, вышукванне лепшых форм агітацыйна-масавай работы—вось тыя пытанні, якія павінны знаходзіцца ў цэнтры ўвагі газеты. Як-жа спраўляецца з выкананнем гэтай важнай задачы насценгазета «Советский избиратель», якая выдаецца на выбарчым участку № 1? Азнаямленне з вышаўшымі да гэтага часу двума нумарамі газеты сведчыць, што рэдкалегія недастаткова сумленна і патрабавальна адносіцца да сваіх абавязкаў, не выкарыстоўвае поўнасцю ўсіх маючыхся магчымасцей. Апублікаваныя ў газеце матэрыялы падчас напісаны неахайна, непісьменна. Пытанні, якія закранае газета, раскрываюцца павярхоўна.

Возьмем першы нумар. У ім надрукаваны прапагандысцкі матэрыял аб выбарчай сістэме. Газета расказвае аб нашым дэмакратычным выбарчым праве, аб яго пераваге перад буржуазным. Але тут-жа дапускаецца памылка. Характарызуючы сутнасць тайных выбараў, газета піша:

«Выборы в Советы являются тайными. Это значит, что все граждане получают возможность голосовать за тех, кому они доверяют».

Тлумачэнне занадта агульнае і шырокае. Як вядома, тайнае галасаванне азначае такі парадак галасавання, пры якім выбаршчык атрымоўвае магчымасць запаўняць выбарчы бюлетэнь у ізаляваным памяшканні, дзе не дазваляецца прысутнічаць каму-б там ні было, у тым ліку і членам участковай камісіі. Такі парадак галасавання поўнасцю забяспечвае свабоду волявыяўлення выбаршчыкаў.

Падобныя факты гавораць аб тым, што рэдкалегія непатрабавальна, няўважліва адносіцца да друкуемых матэрыялаў.

Работа агітатараў сярод выбаршчыкаў павінна быць у цэнтры ўвагі насценгазеты. «Советский избиратель» прысвячае гэтаму пытанню матэрыялы ў абодвух нумарах.

Аднак рэдкалегія неглыбока, не грунтоўна займаецца гэтым пытаннем. Часцей за ўсё яна абмяжоўваецца пералікам прозвішчаў добра і дрэнна працуючых агітатараў, не раскрывае змест іх работы, не папулярызуе вопыт лепшых.

У другім нумары змешчана заметка «Агитаторы за работой». Але шырокавяшчальны загаловак не падцвярджаецца зместам матэрыяла. Пры ўсім жаданні чытач нічога не знойдзе ў ім аб гэтай рабоце. Аўтар заметкі большую частку яе адводзіць апісанню афармлення агітпункта і толькі ў канцы заметкі мімаходам паведамляе, што цікава і захапляюча праводзяць работу агітатары Хвалей, Мельнікава, Белы і іншыя. Было-б куды больш карысна, калі-б газета падрабязна расказала аб тым, як гэтыя агітатары праводзяць сваю работу, чаму яна ў іх праходзіць цікава і захапляюча, якія формы агітацыйнай работы яны выкарыстоўваюць.

Аб тых-жа агітатарах, якія працуюць дрэнна або зусім не вядуць ніякай работы, рэдкалегія ў гэтай заметцы замоўчвае і па незразумелай прычыне пералічвае іх у другім матэрыяле.

Да выбараў засталося нямногім менш паўмесяца. Рэдкалегія газеты павінна выкарыстаць гэты час, каб перабудаваць сваю работу. У першую чаргу трэба павялічыць перыядычнасць выпуску газеты, больш адказна і сур'ёзна адносіцца да друкуемых матэрыялаў.

Паляпшаць выхаваўчую работу на малодшых курсах

(з комсамольскага сходу літаратурнага аддзялення)

Добрымі поспехамі ў вучобе сустракаюць студэнты філалагічнага факультэта набліжаючыйся XVIII з'езд ЛКСМБ. Па выніках зімовай экзаменацыйнай сесіі факультэт выйшаў на другое месца па паспяховасці ва універсітэце. Актыўны ўдзел у барацьбе за трывалыя веды студэнтаў прынялі комсамольская і профсаюзная арганізацыі аддзялення.

Днямі на літаратурным аддзяленні філфака адбыўся комсамольска-профсаюзны сход, на якім былі абмеркаваны вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі і пастаўлены задачы на другі семестр. На сходзе з дакладам выступіў дэкан факультэта тав. Ю. А. Васільеў. Ён адзначыў, што ў зімовую сесію з 369 студэнтаў аддзялення, трымаўшых экзамены, 164 здалі іх толькі на «выдатна». На аддзяленні няма ніводнага непаспяваючага, і толькі два студэнты атрымалі пасрэдныя адзнакі. У авангардзе выдатнікаў вучобы ідуць комсамольскія і профсаюзныя актывісты Клімковіч, Рапановіч, Сычэўскі, Сувала, Купрэйчык і іншыя.

Разам з тым зімовая сесія ўскрыла і шэраг недахопаў у вучобе студэнтаў. Недастатковае веданне марксісцка-ленінскай навукі выявілі студэнты першых курсаў. Многія з іх неглыбока, павярхоўна вывучалі першакрыніцы. Ніжэй сваіх магчымасцей адказвалі студэнты I курса беларускага аддзялення на экзамене па антычнай літаратуры. Грамадскія арганізацыі аддзялення не дабіліся яшчэ ўзорнай вучэбнай дысцыпліны сярод студэнтаў, рэгулярнага наведвання імі ўсіх лекцый. Асабліва многа пропускаў лекцый на II курсе аддзялення рускай мовы і літаратуры.

Гэтыя факты сведчаць аб тым, што комсамольскае і профсаюзнае бюро недастаткова працавалі з малодшымі курсамі, не цікавіліся па-сапраўднаму іх вучобай, не выхоўвалі ў іх добрасумленных адносін да працы.

Палепшыць выхаваўчую работу на малодшых курсах— галоўная задача комсамольскага і профсаюзнага актыву аддзялення ў другім семестры.

Комсамольска-профсаюзны сход прыняў рашэнне не заспакайвацца на дасягнутых поспехах, а замацоўваць і пашыраць іх з тым, каб у веснавую экзаменацыйную сесію дабіцца яшчэ лепшых вынікаў.

М. МУШЫНСКІ,
Б. КЛЮСАЎ.

ПЕРАДВЫБАРЧЫ ВЕЧАР

21 лютага адбыўся вечар маладых выбаршчыкаў, арганізаваны комсамольскім і профсаюзным бюро факультэта. Вечар прайшоў жыва і весела. Даклад на тэму «Совецкая выбарчая сістэма—самая дэмакратычная ў свеце» прачытаў аспірант Дрыго.

З вялікім задавальненнем слухалі студэнты канцэрт мастацкай самадзейнасці. Актыўны ўдзел у ім прынялі першакурснікі Марчанка, Гаральская, Томка. Канцэрт пачаўся выступленнем хора пад кіраўніцтвам Тумілові ч, выканаўшага песню пра мір «Слухай увесь свет» Новікава. Урачыстая, велічная мелодыя песні змяняецца бадзёрымі, жывымі гукамі «Вечарынкі ў калгасе». Гучным смехам і апладысментамі было сустрэта выступленне студэнта I курса М. Томка, з вялікім гумарам і выразнасцю прачытаўшага верш П. Панчанкі «Бульба».

Прастатой і непасрэднасцю вылучалася выступленне студэнткі III курса філалагічнага факультэта Г. Сушкевіч, прачытаўшай урывак з «Аповесці аб сапраўдным чалавеку» Б. Палявога. З глыбокім пачуццём перадала яна хваляванне і перажыванне совецкага чалавека, які, дзякуючы сваёй мужнасці і сіле волі, зноў вярнуўся ў строй, стаў на абарону Радзімы. Затым студэнт IV курса Давід Сімановіч прачытаў свае вершы. У заключэнне канцэрта факультэцкім танцавальным калектывам быў выканан маладзёжны танец.

Вялікая заслуга ў падрыхтоўцы мастацкай самадзейнасці для канцэрта належыць Рыме Маленчанка і Адзе Туміловіч.

Р. СТАХОВІЧ.

СЛОВА МАЛАДЫХ ВЫБАРШЧЫКАЎ

ЗА БУДУЧЫНЮ АДДАМ СВОЙ ГОЛАС

У кожнага чалавека ёсць такія дні ў жыцці, пры думцы аб якіх мацней пачынае біцца сэрца ад радасці, ад гордасці. Такім днём для мяне, як і для мільёнаў совецкіх людзей, з'яўляецца 14 сакавіка 1954 года. З гэтай урачыстай датай у мяне звязаны самыя светлыя пачуцці. У гэты дзень я ўпершыню буду ўдзельнічаць у выбарах вярхоўнага органа дзяржаўнай улады нашай краіны, упершыню аддам свой голас за лепшых сыноў і дачок народа, за тое, каб яшчэ больш квітнела дарагая Радзіма, за нашыя ясназорыя шляхі ў светлую будучыню.

Нядаўна, у час зімовых канікул, я пабываў у сваёй роднай вёсцы Данейкі, на Навагрудчыне. І скажу па праўдзе, не пазнаць сёння нашай вёскі. Замест старых, згорбленых хат узводзяцца новыя дамы, грамадскія будынкі.

— Мяняецца наша жыццё,—сказаў мне пажылы цясляр Ігнат Дабрыян.—Бачыш, цяпер вунь замест крыжыкаў над хатамі зоркі пяцікутныя...—І пасміхнуўся:—А раней жыццё для нас было бяррадасным, беспрасветным. Нездарма магілы і хаты нашыя адзначаліся толькі адным — драўляным крыжам. Бо і жыццё надта ўжо зусім нагадвала магілы...

Зусім не тое зараз! Здалёку відаць, як высока над хатамі, як тычкі, высяцца жэрдкі з распятымі антэнамі. Калгаснікі арцелі «17 верасня» любяць у вольны час паслухаць родны Мінск, Маскву. Культура глыбока ўвайшла ў іх быт.

Збываюцца спрадвечныя мары народа, казкі становяцца рэчаіснасцю.

У пацверджанне гэтых слоў мне хацелася-б расказаць адзін такі выпадак.

У нас між людзей ходзіць цікавая легенда. Казалі людзі, што калі прыдуць волаты ў гэты край і вынішчаць паноў,— зноў будзе багатай абмялеўшая рачулка, зноў запяе свае песні...

У мінулым годзе калгаснікі Дзятлаўскага раёна—суседзі—узвялі на Маўчадцы плаціну, пабудавалі электрастанцыю, радыёфікавалі свае вёскі. І сапраўды, заспявала, загаварыла Маўчадка! Першы голас радыё быў з Масквы.

Рачулка гаворку сваю пачынала з Масквы.

Дзе шчасце бярэ свой пачатак,—гаворыцца ў адным вершы, які склаў ужо сам народ пра здзяйсненне сваёй запаветнай мары.

Вось за гэта—за сваю шчаслівую будучыню, за будучыню нашай краіны, за родную Комуністычную партыю—аддам я свой голас 14 сакавіка 1954 года.

Ан. КЛЫШКО,
студэнт I курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры.

ВЯЛІКАЕ ПРАВА

Якое шчасце галасаваць першы раз у жыцці!—гэтыя словы паўтараюць сёння тысячы юнакоў і дзяўчат нашай краіны.

Набліжаецца той дзень, калі і я ўпершыню вазьму ў рукі выбарчы бюлетэнь і разам са сваімі сябрамі прагаласую за кандыдатаў у Вярхоўны Совет. Дзень выбараў нельга сустракаць без хвалявання. Няма слоў, якімі можна было-б выказаць бязмежную любоў і адданасць Комуністычнай партыі і Ураду ў гэты самы шчаслівы дзень у жыцці!

Бяручы першы раз у рукі бюлетэнь, кожны з нас адчувае цяпло тых клопатаў аб нас, студэнцкай моладзі, якімі акружылі нас Комуністычная партыя і Совецкі Урад, даўшыя нам такую цудоўную, самую дэмакратычную ў свеце Канстытуцыю.

Раней нас бацькі-сяляне нават не маглі марыць аб тым, што іх сын будзе вучыцца ў ВНУ, будзе выбіраць дэпутатаў у вышэйшы орган народнай улады.

Галасуючы за кандыдатаў народнага блока комуністаў і беспартыйных, я буду галасаваць за лепшае жыццё ўсіх працоўных людзей свету, за мір і дэмакратыю.

— Дзякуй партыі і Ураду,—з гэтай думкай я прыду 14 сакавіка на выбарчы ўчастак. Гэтыя словы, ідучыя ад шчырага сэрца, я напішу на выбарчым бюлетэні.

Іван КІРЭЕНКА,
студэнт I курса аддз. журналістыкі.

На агітпункце выбарчага ўчастка

Прыемна зайсці ў агітпункт выбарчага ўчастка № 1, які знаходзіцца ў памяшканні нашага універсітэта. Вока радуюць прыгожа аформленыя стэнды, фотавітрыны, маляўнічыя дыяграмы і г. д.

Сярод разнастайных сродкаў нагляднай агітацыі ўвагу наведвальнікаў прыцягваюць стэнды, прысвечаныя рашэнням вераснёўскага Пленума ЦК КПСС і пятаму пяцігадоваму плану развіцця народнай гаспадаркі СССР. Лічбы, падмацаваныя яркімі здымкамі, наглядна гавораць аб велізарных поспехах совецкага народа, дасягнутых ім у гаспадарчым і культурным будаўніцтве, аб мерапрыемствах партыі і Урада ў справе далейшага росту матэрыяльнага і культурнага дабрабыту працоўных.

Сцены агітпункта ўпрыгожаны плакатамі і лозунгамі з заклікамі ЦК КПСС да выбаршчыкаў, з вытрымкамі з твораў класікаў марксізма-ленінізма.

Вялікі інтарэс у наведвальнікаў выклікаюць цікавыя фотавітрыны «На варце Радзімы», «36 год Совецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту».

На агітпункце абсталявана выстаўка спецыяльнай літаратуры да выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

Вельмі важна, каб выбаршчыкі своечасова азнаёміліся з жыццёвым шляхам кандыдатаў, за якіх яны будуць галасаваць. Гэтай мэце служаць плакаты з біяграфіямі кандыдатаў у Вярхоўны Совет СССР.

Да выбараў засталося не так многа часу. У бліжэйшыя дні ў рабоце з выбаршчыкамі неабходна выкарыстаць усе формы агітацыі, у тым ліку такі важны сродак як наглядная агітацыя.

Т. БАНЬКОЎСКАЯ.

АГІТАТАР ГАЛІНА ВАСКАБОЙНІКАВА

З самай раніцы Галіну Васкабойнікаву непакоіла адна думка: як сёння яна правядзе сваю першую гутарку з выбаршчыкамі. Праўда, неабходны матэрыял быў загадзя падрыхтаваны, тры разы прачытаны даклад, перагледжана дапаможная літаратура і больш цікавейшае запісана ў блак-нот. Але непакой усё-ж не пакідаў дзяўчыну.

Паступова ён перарос у хваляванне. Галіна стала ўяўляць сабе, як яна будзе чырванець, заікацца, гаварыць нязвязныя і блытаныя фразы. У думках нават з'явіўся патаемны нарок на сваіх сяброў і сябровак: навошта яны вылучылі яе агітатарам? Яна-ж толькі шэсць месяцаў таму назад прыйшла ва універсітэт са школьнай парты і ніколі за ўсё сваё невялікае жыццё не мела такой гутаркі, якая ёй прадстаяла сёння.

...Вось і кватэра. На дзвярах бліскучыць таблічка з лічбай 48. Галіна асцярожна паступала і стала чакаць адказу.

— Калі ласка, заходзьце,—даносіцца з-за дзвярэй слабы голас.

Галя ўвайшла і ўбачыла перад сабою: недалёка ад акна, на ложку, накрыўшыся коўдрай ляжала старэнькая бабулька.

—Дык гэта вы, кажаце, агітатар. Да мяне яны часта заходзілі. Летась надта добры хлопец быў—кожны вечар прыходзіў чытаць кнігу. Я нават многія месцы адтуль добра ведаю, пра Карчагіна. Надта ўжо цікава.

Галіну Васкабойнікаву вельмі захапіла гэтая размова, але больш за ўсё яе здзівіла тое, што бабулька ведае многія оперы, якія перадавалі па радыё, дзеліцца сваімі ўражаннямі ад літаратурных перадачах.

— А ці слухалі вы пастанову вераснёўскага Пленума?— перабіла яе Галіна.

— А як-жа, слухала. Там на сельскую гаспадарку нашу ўвагу звярнулі.

Дзяўчыне гэта як раз трэба было. У яе-ж сягоння на гэтую тэму павінна быць гутарка. А бабулька быццам здагадаўшыся аб гэтым пачала гаварыць пра сябе, расказваць усё, што перажыта, што пройдзена жыццёвым крокам на доўгім вяку. Размова зацягнулася: гаварылі ад душы, вольна і жвава.

Галіна сама пачала прыводзіць цікавыя прыклады, зачытваць асобныя месцы з пастановы вераснёўскага Пленума.

У той-жа самы дзень група дзяўчат-аднакурсніц, сустрэўшы Галіну ў вестыбюлі універсітэта, пацікавілася:

— Як-жа, Галя, у цябе з агітацыяй? Ты ведаеш, мы так хваляваліся за цябе, ты-ж такая нясмелая, баязлівая.

—Усё добра, дзяўчаткі,—радасна адказала Галіна,—усё добра,— паўтарыла яна.—Заўтра зноў пайду. Я ўжо дамовілася з Еўдакіяй Нікалаеўнай Варфаламеевай (там ёсць адна сляпая бабулька), што буду ёй у наступны раз чытаць Юліуса Фучыка «Рэпартаж з пятлёй на шыі». Зараз бягу ў агітпункт, сказаць там, што ў бабулькі затрымалі з пенсіі 65 рублёў, а на якой прычыне, дык і яна сама не ведае. Трэба дапамагчы ёй, высветліць у райсабесе.

— Маладзец ты, Галя!—выгукнулі разам сяброўкі.—Гэтак і трэба! А мы... нясмелая...

— Вы не ведаеце, калі ў нас будзе мастацкая самадзейнасць? — перабіла іх Галіна.

— Будзе, а на што табе?

—Выбаршчыкі цікавяцца, хочуць да нас ва універсітэт у госці.

Так прайшоў першы рабочы дзень маладога агітатара Галіны Васкабойнікавай, студэнткі першага курса аддзялення філасофіі гістарычнага факультэта. Наступныя сустрэчы з выбаршчыкамі яна правяла ўжо больш смела і ўпэўнена. Галіна па-комсамольску, добрасумленна выконвае пачэсную і адказную работу агітатара.

На здымку: Г. Васкабойнікава рыхтуецца да чарговай сустрэчы з выбаршчыкамі. Фото Р. ЯСІНСКАГА.

В. АДАМЧЫК.

НАД ДЫПЛОМНЫМІ ДАСЛЕДАВАННЯМІ

Студэнты пятага курса аддзялення філасофіі з першых дзён новага семестра прыступілі да напісання дыпломных работ. Многія пачалі працаваць над імі яшчэ ў першым семестры і нават раней—у навуковых гуртках, пры падрыхтоўцы да семінараў. Цяпер амаль у кожнага студэнта складзен план работы, прапрацавана і закансцектавана неабходная літаратура, праведзена па некалькі сустрэч з навуковымі кіраўнікамі.

Сваё даследаванне Аляксандр Кляўчэня прысвяціў тэме «Філасофскія і эстэтычныя погляды польскага рэвалюцыйнага дэмакрата Эдварда Дэмбоўскага». Гэтае маларапрацаванае пытанне зацікавіла студэнта яшчэ на чацвертым курсе. З таго часу ён пачаў збіраць матэрыял для сваёй працы. Сустракаліся і цяжкасці: многай патрэбнай літаратуры ў Мінску не аказалася, і яе прышлося выпісваць з Масквы Тут дыпломніку вельмі дапамог навуковы кіраўнік прафесар І. Н. Лушчыцкі. У А. Кляўчэні напісана ўжо больш палавіны першага раздзелу.

Хутка скончыць першы раздзел і А. Бірала, які ў сваёй рабоце разглядае тры прынцыпы рэфлектарнай тэорыі І. П. Паўлава. Многа цікавага матэрыялу сабралі для сваіх даследаванняў А. Ракаў і Л. Тамарын. Першы з іх распрацоўвае тэму «Народная дэмакратыя як спецыфічная форма дыктатуры пролетарыята», а Л. Тамарына зацікавіла пытанне аб культурна-выхаваўчай функцыі Савецкай дзяржавы ў пасляваенны перыяд.

Разам з тым трэба адзначыць, што поспехі курса былі-б значна большымі, калі-б комсамольская група і групорг М. Іоська па-сапраўднаму цікавіліся становішчам з дыпломнымі работамі. Гэтае пытанне нават не ставілася на комсамольскім сходзе. У выніку некаторыя студэнты вельмі марудна, з вялікай раскачкай прыступаюць да работы над дыпломнымі даследаваннямі, не наладзілі яшчэ цеснай сувязі са сваімі кіраўнікамі. Так, Уладзімір Сеўрук загадзя не абдумаў тэму і ў апошні час рашыў змяніць яе на другую. Толькі пасля канікул удакладніў з кіраўніком тэму работы Арнольд Шалапёнак. А. Зарэцкі яшчэ да гэтага часу не быў у свайго навуковага кіраўніка, не ўзгадніў з ім план дыпломнага даследавання. Комсамольская група павінна кантраляваць работу пяцікурснікаў над дыпломнымі работамі з тым, каб яны былі закончаны ў тэрмін і напісаны на высокім ідэйна-тэарэтычным узроўні.

А. МАЛЬДЗІС.

ВЕЧАР АДПАЧЫНКУ

Цікава прайшоў вечар студэнтаў аддзялення журналістыкі, логікі і псіхалогіі, прысвечаны 300-годдзю ўз'еднання Украіны з Расіяй.

Пасля змястоўнага даклада, прачытанага студэнтам I курса В. Макаравічам, калектыў мастацкай самадзейнасці выступіў з новай праграмай. Студэнты цёпла сустрэлі салістак В. Баута і Ж. Пракуда, якія выканалі песні рускіх і украінскіх кампазітараў. В. Тарас і А. Харкевіч прачыталі свае новыя вершы. Вялікім поспехам карысталіся выступленні Э. Каляндзкі, Г. Кузьмічэнкі і А. Фомчанкі (музычныя фельетоны, сатыра і гумар).

Пры актыўным удзеле студэнтаў былі праведзены літаратурна-музычная віктарына, конкурсы на лепшае выкананне вальса, народнага танца, розныя масавыя гульні і атракцыёны. Пераможцы конкурсаў былі прэміраваны.

Нам пішуць

Ці такой павінна быць факультэцкая газета?

Значнае месца ў жыцці нашага факультэта адводзіцца насценнаму друку. На яго ўскладаюцца вялікія задачы. Насценныя газеты курсаў, факультэцкая газета павінны змяшчаць на сваіх старонках матэрыялы, у якіх адлюстроўвалася-б змястоўнае і шматграннае жыццё факультэта.

Аднак вышаўшыя ў гэтым навучальным годзе нумары факультэцкай газеты «Студент истфака» паказваюць, што яна не спраўляецца са сваімі абавязкамі.

Змест газеты надзвычай бедны. На яе старонкі рэдка трапляюць матэрыялы аб жыцці комсамольскіх груп, хоця гэтае пытанне павінна быць заўсёды ў цэнтры ўвагі газеты. «Студент истфака» не змяшчае жывых, цікавых артыкулаў аб жыцці курсаў, абмяжоўваючыся сумнымі, сухімі матэрыяламі аб комсамольскіх сходах, нуднымі інфармацыямі аб правадзімых на факультэце мерапрыемствах. Газета друкуе мала крытычных матэрыялаў. А калі яны і змяшчаюцца, то адзначаюцца павярхоўнасцю, некампетэнтнасцю.

Зусім недастатковая сувязь рэдкалегіі «Студента истфака» з курсавымі газетамі.

У дрэннай рабоце газеты «Студент истфака» вінавата і комсамольскае бюро факультэта, якое слаба кіруе насценным друкам.

Рэдкалегіі газеты «Студент истфака» неабходна ў самы кароткі час перабудаваць сваю работу, больш свядома адносіцца да сваіх абавязкаў, рашуча палепшыць змест друкуемых матэрыялаў.

С. АБРАМЕНКА,
студэнт III курса гістфака.

СПОРТ СМЕЛЫХ І МУЖНЫХ

Наша краіна з'яўляецца радзімай аэрастата, самалёта і авіяцыйнага парашута. Паветраны спорт—спорт смелых і мужных — ужо даўно стаў у нас масавым, як ні ў адной краіне свету. Дзесяткі тысяч юнакоў і дзяўчат займаюцца парашутызмам, вучацца лётаць на планерах і самалётах. Совецкія паветраныя спартсмены заваявалі амаль усе сусветныя рэкорды.

Наша партыя і совецкі ўрад ствараюць усе ўмовы для ўсебаковага развіцця нашай моладзі. Яркім праяўленнем клопатаў аб совецкіх спартсменах з'яўляецца пастанова ЦК КПСС па пытаннях фізічнай культуры ад 27 снежня 1948 г.

У 1952 годзе ў нас ва універсітэце пачаў працаваць першы парашутны гуртом. Удзельнікі яго паспяхова закончылі праграму, зрабілі па некалькі трэніровачных і заліковых прыжкоў з парашутам. Зараз многія з іх ужо маюць спартыўныя разрады.

Аднак гэты вопыт падрыхтоўкі спартсменаў-парашутыстаў трэба пашыраць і ўдасканальваць. Зараз нашы спартсмены-авіятары рыхтуюцца да палёту і групавой высадкі на Харкаўскім аэрадроме. Гэты палёт будзе прысвечаны 300-годдзю ўз'еднання Украіны з Расіяй. Удзел у палёце дапаможа нашым спартсменам атрымаць большую практыку і палепшыць свой спартыўны разрад

Днямі ва універсітэце пачнуцца заняткі парашутнага і планернага гуртоў новага набору. Заняткі парашутнага гуртка будзе праводзіць рэкардсмен СССР і Беларусі пілот інструктар парашутыст М. Шапаў Ён ужо падрыхтаваў адзін выпуск парашутыстаў ва універсітэце.

Планерны гурток распачаў сваю работу ўпершыню. Кіраваць гуртком будзе вопытны авіяцыйны спартсмен В. Калабанаў.

Зараз камітэт ДТСААФ павінен так разгарнуць работу, каб ахапіць найбольшую колькасць жадаючых авалодаць парашутным і планерным спортам.

Наша моладзь павінна авалодаць майстэрствам парашутнага і планернага спорту. Гэта неабходна ў мэтах умацавання абароназдольнасці нашай Радзімы. Прыклады з вопыту Вялікай Айчыннай вайны паказваюць, наколькі важна мець падрыхтаваныя кадры, валодаючых парашутным і планерным майстэрствам. Часта прыходзілася выкідваць паветраныя дэсанты ў варожы тыл, і тут на выручку прыходзілі вопытныя спартсмены-парашутысты. Былі выпадкі, калі прыгаць даводзілася людзям, якія не мелі ўяўлення аб парашутах. Вялікая колькасць разнастайных грузаў узбраення, боепрыпасаў было перакінута па паветру партызанам, якія дзейнічалі ў тылу ворага. Для гэтай мэты шырока выкарыстоўваліся планеры, якія буксаваліся да баявых самалётаў. Планеры на вайне адыгралі незамянімую ролю, бо яны маглі рабіць пасадкі на самых невялічкіх пляцоўках.

У будучым развіццё планерызма і парашутнага спорту будзе мець яшчэ большае значэнне ў справе ўмацавання актыўнай абароны нашай сопыялістычнай Радзімы.

Я заклікаю нашу моладзь уступаць у парашутны і планерны гурткі і настойліва авалодваць гэтым відам спорту — спорту смелых і адважных.

Герой Совецкага Саюза
А. Ф. ПАТРЫН.

Хроніка

З мэтай далейшага развіцця масавай фізкультурнай і спартыўнай работы сярод студэнцтва, прафесарска-выкладчыцкага саставу і адміністратыўна-гаспадарчага персаналу універсітэта быў наладжан агляд-конкурс факультэтаў на лепшую пастанову фізкультурнай работы за 1953 год. Агляд праводзіўся па раздзелах: круглагадавая спартакіяда, вучэбна-спартыўная работа, спартыўна-масавая работа, работа з актывам і інш.

Згодна вынікаў агляду першае месца заняў фізіка-матэматычны факультэт. Яму прысуджан пераходны Чырвоны сцяг рэктарата. На другім месцы—гістарычны факультэт, на трэцім—геолага-геаграфічны. Хімічны факультэт заняў апошняе месца.

У азнаменаванне 36-й гадавіны Совецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту ўпершыню ў гісторыі беларускага шахматнага мастацтва праведзена шахматнае спаборніцтва на 100 дошках паміж камандамі БДУ імя В. І. Леніна і Акруговага Дома афіцэраў.

Ва універсітэцкай камандзе выступілі 3 першаразраднікі, 10 шахматыстаў другога разраду і многа трэццеразраднікаў.

У выніку спаборніцтваў пераможцай аказалася лепш падрыхтаваная каманда АДА. Яна выйграла ў нашай каманды з буйным лікам 69,5 да 30,5 ачкоў.

ВЫВУЧАЙЦЕ КАРТУ РАДЗІМЫ

Некалькі год назад мне давялося слухаць выступленне аднаго нашага вядомага пісьменніка. Ён справядліва абвінавачваў моладзь у тым, што яна недастаткова ведае геаграфію сваёй краіны, дрэнна знаёма з картай Радзімы. «Запытайцеся, напрыклад,—сказаў пісьменнік,—на якой рацэ стаіць горад Тула. Далёка не кожны вам адказа!». Вопыт выкладання на геалагічным аддзяленні нашага універсітэта, на жаль, падцвярджае гэтую думку. Здаецца, каму як не студэнтам-геолагам дасканала ведаць карту. А між тым, на экзаменах выявіліся зусім неверагодныя факты—некаторыя студэнты не змаглі паказаць на карце, дзе знаходзяцца Жыгулёўскія горы, Кузнецкі басейн, рака Алдан і г. д. Гэтыя студэнты забылі нават тое, чаму іх вучылі ў сярэдняй школе, што яны павінны былі ведаць яшчэ пры паступленні ва універсітэт. Трэба думаць, і на другіх факультэтах і аддзяленнях справы абстаяць не лепш. А між тым, геаграфічную карту і асабліва карту нашай Радзімы павінен добра ведаць кожны совецкі інтэлігент, калі ён жадае быць сапраўды высокаадукаваным чалавекам. Па тэрыторыі нашай краіны, адлюстраванай на карце, здзяйсняюцца велічныя справы будаўніцтва комунізма, пра якія мы штодзённа чуем, чытаем, у імя якіх жывем, вучымся, ствараем.

Як ліквідаваць гэты сур'ёзны недахоп у нашай выхаваўчай рабоце, у нашай адукацыі?

Мне здаецца, патрэбна раз і назаўсёды пакончыць з барскі-зневажальнымі адносінамі да геаграфіі. Гэта асабліва датычыцца геолагаў, якім у бліжэйшым будучым прыдзецца слухаць гістарычную геалогію, курс геалогіі СССР, засваенне якіх немагчыма без добрага ведання геаграфіі. Яшчэ больш спатрэбіцца геаграфічныя веды ў будучай дзейнасці геолага, калі яму прыдзецца непасрэдна ўдзельнічаць у асваенні нетраў роднай краіны. Тое-ж самае датычыцца таксама і гісторыкаў, і літаратуразнаўцаў, і біёлагаў, і студэнтаў іншых спецыяльнасцей.

Для таго каб ведаць карту, неабходна сістэматычна яе вывучаць, паўтараць, заўсёды мець перад сваімі вачыма. Самае лепшае і лёгка ажыццявімае—у сябе над пісьменным сталом ці над ложкам у інтэрнаце павесіць фізічную ці палітыка-адміністратыўную геаграфічную карту Совецкага Саюза, у залежнасці ад спецыяльнасці, але з дастатковай «нагрузкай». І патрэбна ўзяць сабе за правіла кожны дзень па 10—15 мінут разглядаць карту, вывучаць, паўтараць яе.

Акрамя таго, карысна праглядаць дакументальныя кінофільмы, прысвечаныя асобным рэспублікам нашай Радзімы, а прышоўшы дадому пад уражаннем бачанага, напамяць прывязаць матэрыял кінофільма да геаграфічнай карты.

Прафесары і выкладчыкі універсітэта не толькі павінны самі быць на адпаведным узроўні ў веданні геаграфіі, але і актыўна дапамагаць у гэтых адносінах студэнтам. Можна, напрыклад, арганізаваць пры кафедрах, маючых непасрэднае дачыненне да геаграфіі, стэнды зменнай геаграфічнай карты. Няхай у калідоры геолага-геаграфічнага факультэта на працягу года змяняюць адна другую карты Совецкага Саюза ў цэлым, потым асобныя карты саюзных рэспублік, у гісторыкаў—карты розных этапаў развіцця нашай Радзімы.

Выкладчыкі універсітэта павінны ў час экзаменаў і залікаў правяраць геаграфічныя веды студэнтаў.

Дапускаць студэнтаў да праслухвання такіх курсаў, як «Гістарычная геалогія» і «Геалогія СССР», і іншых, патрэбна толькі пасля праверкі асістэнтам ведання імі геаграфічнай карты. Каб палегчыць задачу засваення карты, неабходна ўдзяліць ёй вялікую ўвагу на семінарскіх занятках і лекцыях. Кафедры павінны адвесці гэтай важнай справе неабходны мінімум часу ў рабочых планах выкладання асобных дысцыплін.

Барацьба за грунтоўнае веданне геаграфіі—справа вялікай важнасці. Вырашэнню і засваенне яе павінны надаць належную ўвагу рэктарат, партыйная і комсамольская арганізацыі універсітэта.

Прафесар А. ФУРСЕНКА.

У КАМІТЭЦЕ ЛКСМБ

Адбылося арганізацыйнае пасяджэнне камітэта ЛКСМБ універсітэта. Абавязкі членаў камітэта размеркаваны наступным чынам:

1. **А. Ракаў** (V курс гістфака)—сакратар.
2. **Л. Багданава** (IV курс аддз журналістыкі)— намеснік сакратара па палітыка-выхаваўчай рабоце.
3. **В. Пузікаў** (аспірант)—намеснік сакратара па арганізацыйнай рабоце.
4. **З. Земцова** (II курс хімфака)—адказная за акадэмічную работу.
5. **А. Самусевіч** (аспірант)—адказны за навукова-даследчую работу.
6. **Н. Хрыпко** (аспірантка)—адказная за лекцыйную прапаганду.
7. **А. Мажэйка** (аспірант)—адказны за друк.
8. **Г. Дземянцэвіч** (I курс геафака)—адказная за культурна-масавую работу.
9. **В. Лапцёнак** (аспірант)—адказны за культурна-масавую работу.
10. **Г. Кулін** (III курс філфака)—адказная за шэфскую работу ў горадзе.
11. **Н. Сідарэнка** (I курс фізфака)—адказная за шэфскую работу ў вёсцы.
12. **Н. Гадун** (II курс гістфака)—адказны за абаронную работу.
13. **І. Лубеннікава** (III курс фізфата)—адказная за фізкультурную работу.
14. **С. Кастылёў** (II курс гістфака)—адказны за быт.
15. **Г. Герасіменка** (II курс гістфака)—адказны за ўлік.

Рэдактар А. ВОЛК.

АТ 05205 Мінск друк. БДУ, універсітэцкі гарадок. Тыраж 1000 Заказ 161